

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 13. april 2018

Sag 140/2017

(2. afdeling)

A

(advokat Eduardo Vistisen)

mod

Skatteministeriet

(advokat Sune Riisgaard)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 14. afdeling den 14. juni 2017.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Jon Stokholm, Jens Peter Christensen, Jan Schans Christensen og Lars Apostoli.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Anbringender

A har supplerende anført navnlig, at det i overensstemmelse med forklaringerne skal lægges til grund, at der også var monteret hylder bag førersædet. Det taler også for, at den omhandlede Toyota Hilux var specialindrettet på en sådan måde, at den var uegnet til privat anvendelse.

Køretøjet var desuden beskidt som følge af den erhvervsmæssige brug. Der var grus i alle rillerne i den vandtætte bund i det bagerste varerum.

Efter SKATs praksis er det ikke relevant, om der er firmalogo på bilen, jf. SKM 2008.354. Det siger heller ikke noget om, hvorvidt en bil er uegnet til privat anvendelse. Der var ikke firmalogo på bilen, fordi A var i færd med at designe et nyt logo.

Skatteministeriet har supplerende anført navnlig, at det ikke er godtgjort, at den omhandlede Toyota Hilux var indrettet således, at den måtte anses for uegnet til privat anvendelse. Bilen havde foruden førersædet et passagersæde foran. I kabinen bag forsæderne var der alene fastspændt en reol i bilens højre side bag passagersædet.

A har ikke godtgjort, at der også var fastmonteret hylder eller reoler bag førersædet. Selv hvis As forklaring for Højesteret lægges til grund, betyder det ikke, at bilen var uegnet til privat anvendelse.

Der foreligger ingen oplysninger om, at køretøjets kabine og forsæder var tilsmudset, eller at der var lugtgener. At A kunne medbringe fødevarer og sit barn i bilen viser, at bilen var egnet til privat anvendelse.

Forklaringer

Der er til brug for Højesteret afgivet supplerende forklaring af B, C og A.

B har forklaret bl.a., at han og de øvrige medarbejdere i virksomheden kørte i store, lukkede kassebiler, når de var på arbejde. Disse kassebiler var indrettet med reoler til opbevaring af rør og fittings. Der var de samme reklameskilte på alle virksomhedens biler. Der var ikke monteret anhængertræk på kassevognene. Når man havde behov for at transportere en gravemaskine på trailer eller køre med grus, anvendte man virksomhedens Toyota Hilux, som havde anhængertræk. Toyotaen blev hovedsageligt brugt til transport af en gravemaskine eller kørsel med grus. Han brugte ikke Toyotaen til andre formål.

Der var monteret hylder bag førersædet i Toyotaen. Hylderne var nok monteret på en bagbeklædning op ad det skuffemøbel, som stod bag passagersædet. Han husker ikke, om hylderne bag førersædet var spændt fast. Hylderne målte ca. 0,5 gange 0,5 meter. På hylderne lå der nipler og andre ting, som blev brugt til VVS-opgaver. Bag førersædet stod der desuden en værktøjskasse og en motorsplit. En motorsplit er et renseværktøj, der måler ca. 0,5 gange 0,5 meter. Bag passagersædet var der et skuffemøbel, som indeholdt bl.a. rørdele, der blev anvendt i virksomhedens drift. På bagsiden af møblet var der opsat en plade, hvor man kunne hænge forskellige ting. Han har aldrig åbnet skufferne i skuffemøblet i Toyotaen, idet der var reservedele i den kassevogn, han selv benyttede. Toyotaens bagagerum blev brugt til opbeva-

ring af stort værktøj og transport af store reservedele. Bagerst i bagagerummet var der placeret en pumpe og en vandstøvsuger.

C har forklaret bl.a., at hun i perioden 2010-2012 arbejdede hos VVS-X A/S. Hendes ægtefælle, A, var direktør i virksomheden. As arbejdsopgaver bestod i at mødes med kunder, afgive tilbud og hjælpe svendene med arbejdet. Han brugte en Toyota Hilux til disse opgaver. Han brugte også Toyotaen til at transportere virksomhedens gravemaskine. Hun har aldrig selv kørt Toyotaen. Det turde hun ikke, for det var en meget høj og lang bil. Bilen kunne også være fuld af jord fra eksempelvis kloakarbejde.

Den legetøjsæske, der lå i Toyotaens bagagerum, da A blev standset af SKAT, var ikke smidt ud hjemme hos hende og A, fordi der på daværende tidspunkt ikke var en papcontainer ved deres bopæl. Den autostol, der stod i Toyotaen, var lavet af flamingo. Den var kun fastspændt med en sikkerhedssele og var således ikke fastgjort med isofix-beslag.

Der var monteret to hylder bag førersædet i Toyotaen. Hyldeerne var monteret i en stålreol med metalsider og en bagplade af metal. Man kiggede ind i stålreolen, når man åbnede sidedøren. Stålreolen var boltet fast i gulvet. Stålreolen bagved førersædet var lavere end skuffemøblet bag passagersædet. Stålreolen og skuffemøblet var monteret ryg mod ryg. På hyldeerne i stålreolen var der plads til en kasse med en almindelig boremaskine.

Hun har aldrig læst noget om bag i Toyotaen. Hun har set indretningen af bilen i forbindelse med sit arbejde. Hun kan også have set indretningen af bilen, når den holdt parkeret på hendes og As privatadresse.

A har forklaret bl.a., at han er uddannet elektriker, vvs-montør og vvs-installatør samt kloakmester. Han stod både for kundekontakten og for at afgive tilbud på vegne af VVS-X A/S. Nogle gange udførte han også selv vvs-arbejde.

På et tidspunkt fik han en diskusprolaps, der var så slem, at han i 11 måneder ikke kunne sidde på en stol og arbejde, men måtte ligge ned på kontorgulvet med sin bærbare computer. Han kunne heller ikke sove i sin seng og måtte derfor sove på gulvet. Han havde på daværende tidspunkt en Toyota RAV4, som han imidlertid ikke kunne sidde i som følge af sin diskuspro-

laps. Han lånte derfor en Toyota Hilux i nogle dage for at prøve, om den passede ham bedre, hvilket den gjorde, og derfor skiftede han til den. Han valgte også denne model af hensyn til trækraften, da bilen skulle kunne trække en trailer med virksomhedens gravemaskine. Bilen var ikke særligt anvendelig til kundebesøg, men den kunne selvfølgelig transportere ham ud til kunderne. Bilens primære funktion var, at den skulle kunne indeholde værktøj og byggematerialer. Han anvendte sin og Cs Volvo til privat kørsel. Han sad fint i denne bil på trods af sin diskusprolaps. Virksomhedens øvrige biler var almindelige kassevogne, som blev anvendt af virksomhedens servicemontører.

Det var meget varierende, hvor ofte han kørte i Toyotaen. Det kunne være 1-2 gange om dagen, og det kunne også ske, at han kørte rundt til kunder en hel dag. Han er ikke i besiddelse af nogen fotografier af Toyotaen.

Da han blev standset af SKAT, var der ikke logoer på Toyotaen, hvilket skyldtes, at virksomheden var i gang med at designe nye logoer. Efter SKATs julerazzia satte han modvilligt de gamle logoer på bilen igen, hvilket kostede 5.000 kr. Han var nødt til at sætte dem på, da SKAT havde spurgt ham, hvorfor der ikke var logoer på bilen.

Umiddelbart bag Toyotaens førersæde var der en beskyttelsesplade. Bag beskyttelsespladen var der fastmonteret en mindre reol med hylder. Denne reol stod med bagsiden op ad bagsiden af det skuffemøbel, som var monteret bag passagersædet. Reolsystemet bag førersædet var ca. 35-40 centimeter dybt. Skuffemøblet bag passagersædet var mindst 0,5 meter dybt.

Der var ca. 20-25 centimeter friplads foran fronten af reolsystemet bag førersædet. Der var også lidt friplads mellem højre side af reolsystemet og bilens hardtop. Der var ligeledes friplads mellem venstre side af skuffesektionen bag passagersædet og bilens hardtop. Der var plads til skovle og andre smalle ting i fripladsområdet op mod bilens hardtop. Der var også plads til en trebenet motorsplit bag førersædet. Denne motorsplit lå ikke på hylderne.

Han kunne ikke afmontere Toyotaens hardtop uden hjælp. Der var installeret lys i Toyotaens hardtop, hvor han også havde overvejet at montere hylder og skuffer. Det var der imidlertid ikke plads til, da han også brugte bilen til at transportere store reservedele som eksempelvis toiletter. Der var skydevinduer i Toyotaens hardtop. Han anvendte disse skydevinduer til at få

fat i værktøj, der stod bagerst i kabinen. Det kunne f.eks. være den pumpe, som blev anvendt i forbindelse med vandskader.

Toyotaen blev anvendt til fragt af gravemaskine og grus flere gange om ugen. Der var ikke anhængertræk på nogen af virksomhedens øvrige biler. Disse øvrige biler var indrettet således, at deres lasteevne stort set var udnyttet. Man skulle derfor have stort kørekort eller kørekort til trailer, hvis man skulle kunne køre disse biler med anhænger. Dette var baggrunden for, at Toyotaen blev indkøbt med anhængertræk. Da Toyotaen blev tilbageleveret, begyndte virksomheden at anvende vognmænd til opgaverne med at fragte maskiner mv. Virksomheden betalte en vognmand 2.500-3.000 kr. for levering og afhentning af en maskine.

Da han blev standset af SKAT, lå der en legetøjsæske i bilens bagagerum. Årsagen var, at den skulle smides ud, og at der på daværende tidspunkt ikke var en papcontainer ved deres bopæl. Han lagde derfor legetøjsæsken i Toyotaen for at smide den ud i den papcontainer, der var i firmaet. Om fotografiet af bagagerummet forklarede han, at der ses rust eller rødligt grus foran sålen på den gummistøvle, der ligger i bagagerummet. Den autostol, der stod i Toyotaen, var lavet af flamingo og vejede ca. 300 gram. Autostolen var ikke fastspændt med isofix-beslag.

Han skulle ikke køre en omvej for at hente børn i børnehaven. Han så ikke noget forkert i at anvende Toyotaen til at hente børn i børnehaven. Når han brugte Toyotaen til at hente børn, parkerede han den på Z-vej. Nogle gange parkerede han Toyotaen på sin bopæl og gik ned til børnehaven, f.eks. hvis han skulle have barnevognen med til børnehaven, eller hvis børnene havde cykler med i børnehaven. Det var bl.a. afhentning af børn, han sigtede til, da han for landsretten forklarede, at bilen ikke blev brugt privat bortset fra enkelte tilfælde i forbindelse med kørsler, der i øvrigt var arbejdsmæssige. Derudover sigtede han med denne del af forklaringen for landsretten til kørsler, der svarede til den kørsel, han foretog, da han blev standset af SKAT.

Det er rigtigt, at han ikke brugte Toyotaen i forbindelse med ombygningen af sit hus. Han brugte i stedet en vognmand. Han ved ikke, hvorfor han betalte afgift for privat brug af Toyotaen, når han ikke brugte bilen i forbindelse med ombygningen. Det var virksomhedens bog-

holder – som i øvrigt var hans mor – der stod for betalingerne. Det var ikke noget, han godkendte.

Højesterets begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af landsretten, og da det er uden betydning, om der tillige måtte have været fastmonteret en mindre reol med hylder bag bilens førersæde, stadfæster Højesteret dommen.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal A betale 30.000 kr. til Skatteministeriet.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.